

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

351.81

Hely

Idő

"1914"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím Mikor a Margithid életveszélyes

Forrás:

Pesti hírlap.

Bp.

(Hely)

1914 1/8

(Idő)

(Köt. v. füz.)

— (Mikor a Margithid életveszélyes.) A

főkapitány nemrégiben arra figyelmeztette a közönséget, hogy Budapest megnövekedett és állandóan növekvő forgalmára való tekintettel tartani az utcán való közlekedésében némi rendet, hogy ezzel a fölösleges összekavarodások, csoportosulások, a járás-kelésben való bosszantó akadályoztatások megszűnjenek. Elhangzott a főkapitányi vezényszó, elhangzott a „Balra tarts!“, de nincs semmi látszatja. Budapest közönségét nem lehet olyan könnyen, olyan simán jártatni, ahogyan azt gondolták. A közönség, mint tömeg, még nem elég nagykorú ahhoz, hogy egyszerű figyelmeztetéssel olyanná lehessen nevelni, amilyennek lennie kellene. Azoknak, akik a pesti közönséget figyelik, régóta föltűnt, hogy fegyelmetlen, nincsen meg benne a nagykorúsággal járó higgadság, mások iránt való kimélet, nem törődik azzal, vajon másoknak kellemetlenséget okoz-e, az egyetlen fontos dolog számára, hogy a maga kényelmét megszerezze, megóvja és ezenkívül aztán nem respektál semmit. Négyen-ötten járnak egy sorban, eszükbe sem jut, hogy ezzel föltartóztatják a mögöttük haladókat, a velük szembe jövőket, akiknek valóságos haditervet kell kieszelnük, hogyan juthatnak tovább. A négy-öt ur és urhölgy okkupálja, megszállva tartja a járdát, a maga teljes hosszában; nem törődve senkiel, fölforgatja a közlekedés egész rendjét, csak azért, hogy szabadon, kényelmesen be-
szélgethessenek. Ez a négy-öt ur és urhölgy egész egyszerűen úgy vélekedik, hogy az utca olyan, akár a kávéház, akár a szalon, akár a kaszinó, itt is minden arra való, hogy a kényelmüket szolgálja. Am pedig a legjellemzőbb: eszükbe sem ötlik, hogy ez az illetlenséget követnek el az utcán járók ezreire szemben. Így történik, hogy három, négy, esetleg öt ember terrora alatt áll száz meg száz békés közlekedő. A pesti indolencia legjellemzőbb példája azon-

ban vasárnaponként játszódik le a Margithidnak a Margitsziget és a pesti hídfő közötti részén. Este felé százával özönlnek az emberek a Margitsziget felé. Ezek a haza sietők azonban a világot sem veszik maguknak azt a fáradságot, hogy átmenjenek a hidnak arra az oldalára, amelyik a Budáról Pestre tartók számára van fönttartva. A legnagyobb flegmával okkupálják a Pestről Budára igyekvők oldalát. Így aztán a legképtelenebb helyzet kerékezik. A Margitsziget felé hazatérők vidáman csevegve, négyes-ötös sorban haladva jönnek szembe azokkal, akik Budára tartanak. Minden pillanatban szinte életveszélyes a helyzet. Kitérni, megkerülni a margitszigeti hősöket alig lehet, mert a Margithidon szüdvalevően nincs korlát a villamosoknak mentén, az esti órákban a villamos közlekedés a legforgalmasabb, egymás után rohannak a villamos kocsi. Aki nem akarja kockáztatni az életét, bármilyen sietős is a dolga, kénytelen a leghihetlenebb bakgrásokat végezni, jobbra-balra sodródni és hátat adhat az égnek, ha félórai idegesítő, rettenetes lökdösdés után elért a Margitszigetig. Itt aztán végre szabad az út. Akinek pedig sietős a dolga és van hozzá elegendő bátorsága és vakmerősége, kiugrik a sínek közé a margitszigeti terroristák elől, rohan egy-két lépést, aztán megint fölgrrik a járdára, az utolsó pillanatban, amikor a villamos, éktelen esilngelés közben pont az orra elé érkezett. Így ismétlődik ez addig, amíg ezek a vakmerő vállalkozók — az övékéhez képest Pasquier és Pegoud produkciói semmiségek — végre eljutnak a Margithidig. Gyöngébb idegzetű emberek számára izgalmas látvány, ami vasárnap esténként a Margithidon játszódik. A fölháborító pedig az, hogy nemcsak a közönség indolens, de a margitszigeti hid kitorcollásánál rendőr sem törődik kellőképpen a dologgal. A vi-

lágért sem figyelmeztetné a szigetről hazatérőket, hogy menjenek át a hid másik oldalára és ne tegyék életveszélyessé a járást. Lehet, hogy az a rendőr, aki erre a fontos és forgalmas posztra van kirendelve, nem győzi egymagában ellátni a dolgát, lehet, hogy elég baja van a kocsikkal, fogatokkal, de ezen is könnyű segíteni. Rendeljen oda a főkapitány még egy másik rendőrt is, akinek kizárólag az legyen a föladata, hogy a gyalogjárókra ügyeljen és a villamosok szükséges időben való megállításával lehetségessé tegye a hid egyik oldaláról a másikra való átkelést. Csakugyan, itt a legfőbb ideje, hogy a kamaszkorát élő pesti tömeget jártatni tanítsuk, de nem elég ehhez egy-egy főkapitányi jámbor figyelmeztetés. A kellő intézkedéseket is meg kell tenni.